

Nr 62

Av herr Gustafsson i Borås m. fl., om rätt till avdrag vid inkomstbeskattningen för gåvor till utvecklingshjälpen m. fl. ändamål.

(Lika lydande med motion nr 12 i Första kammaren)

Under en lång följd av år har riksdagen haft att ta ställning till motionsvis framförda förslag om utredning angående rätt till avdrag vid inkomsttaxeringen för gåvor till u-hjälp och andra allmännyttiga ändamål. I de vid föregående års riksdag väckta likalydande motionerna I: 100 av herr Schött m. fl. och II: 130 av herr Gustafsson i Borås m. fl. preciserades kraven att avse utredning om rätt till sådant avdrag för fysiska personer och begränsat till visst maximibelopp vid den statliga inkomsttaxeringen. Majoriteten i utskottet delade de synpunkter som framfördes i de nämnda motionerna och i motioner med liknande innebörd och yttrade bl. a. i sitt betänkande följande:

Det torde inte råda några delade meningar om nyttan och värdet av det arbete, som utförs såväl inom som utom landet av olika humanitära, kulturella, religiösa och vetenskapliga organisationer. Den ekonomiska situationen för dessa institutioner har under senare år försämrats främst genom att det höga skattetrycket försvårat möjligheterna för enskilda bidragsgivare att främja organisationernas intressen. En sådan utveckling kan inte anses tillfredsställande. De ideella organisationerna utgör ett värdefullt komplement till samhällets egna institutioner, och det måste därför anses vara ett direkt samhällsintresse att medborgarna av statsmakterna stimuleras att stödja de ideella organisationernas verksamhet.

Under senare år har man i vårt land blivit alltmer medveten om det växande behovet av hjälp till u-länderna, och i den allmänna debatten har krav framförts på en betydande ökning av denna hjälpverksamhet. I ett läge då staten av finansiella och organisatoriska skäl inte har möjlighet att själv öka biståndsverksamheten i önskvärd utsträckning är det enligt utskottets mening naturligt, att statsmakterna på allt sätt underlättar den hjälpverksamhet till förmån för u-länderna, som sedan länge och med stor framgång bedrivits av enskilda organisationer.

Riksdagen anslöt sig emellertid inte till utskottets majoritetsuppfattning utan till den avstyrkande uppfattning som framfördes av utskottsreservanterna. Utredningskravet avsågs alltså.

Reservanterna hävdade bl. a. att en sådan avdragsrätt skulle innebära en avvikelse från grundläggande principer i skattelagstiftningen. Vi vill

mot denna synpunkt erinra om de avdrag som före och under andra världskriget medgavs för i princip samma sak. Reservanterna anförde vidare att främjande av allmännyttiga ändamål bör ske, inte genom att bereda lättnader vid beskattningen, utan genom direkta statliga bidrag. Vi har svårt att inse att bidragslinjen behöver utesluta avdragslinjen. I synnerhet i ett läge, där den statsfinansiella situationen kan förväntas försvåra bidrag av den storleksordning vi anser skäligen, borde även de som av för oss svårförståeliga principiella skäl är kritiskt inställda till avdragslinjen, kunna acceptera att frågan utreds. Enligt vår övertygelse föreligger skäl att via skatteregler stimulera enskilda personer att lämna bidrag till ändamål som från allmänna synpunkter är värdefulla.

Regler av här avsedd innebörd finns i många andra länders skattelagstiftning; det gäller t. ex. Danmark, Finland, USA, Tyskland, Frankrike, Belgien, Holland, Italien och Grekland. I dessa fall har bestämmelserna enligt vad som är känt inte lett till en mängd skattetvister och till en komplicerad lagstiftning, vilket reservanterna i utskottet i fjol befarade.

Vi anser dock att avdragsrätten bör tillkomma fysiska personer och att den i första hand bör ifrågakomma vid den statliga beskattningen. Dessutom bör en maximigräns sättas för det avdragsgilla beloppet.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande införande av rätt för fysiska personer till avdrag vid den statliga inkomstbeskattningen för gåvor upp till en viss maximigräns till u-hjälps- och andra humanitära ändamål samt kulturella, religiösa, vetenskapliga eller eljest uppenbart allmännyttiga ändamål.

Stockholm den 12 januari 1968

Axel Gustafsson (fp)

<i>David Gomèr (cp)</i>	<i>Carl Eric Hedin (h)</i>	<i>Gideon From (fp)</i>
<i>Bengt Börjesson (cp)</i> i Falköping	<i>Eric Nelander (fp)</i>	<i>Gustaf Svensson (cp)</i> i Vä
<i>Tore Nilsson (h)</i> i Agnäs	<i>Thorvald Källstad (fp)</i>	<i>Einar Rimmerfors (fp)</i>
<i>Arne Persson (cp)</i> i Heden	<i>Jöns Nilsson (h)</i> i Bästekille	<i>Sigfrid Löfgren (fp)</i>
<i>Bertil Johansson (cp)</i> i Växjö	<i>Hans Nordgren (h)</i>	<i>Olle Westberg (fp)</i>
<i>Stig A. Josefson (cp)</i> i Arrie	<i>Per-Eric Ringaby (h)</i>	<i>Georg Åberg (fp)</i>

<i>Anders Jonsson (fp)</i>	<i>Sven Wedèn (fp)</i>	<i>Matteus Berglund (fp)</i>
<i>Mårten Werner (h)</i>	<i>Olaus Nyberg (fp)</i>	<i>Daniel Wiklund (fp)</i>
<i>Dagmar Heurlin (h)</i>	<i>Sigvard Rimås (fp)</i>	<i>Yngve Hamrin (fp)</i> i Jönköping
<i>John Eriksson (cp)</i> i Bäckmora	<i>Gunnar Hyltander (fp)</i>	<i>Wiking Werbro (fp)</i>
<i>Augustinus Keijer (fp)</i>	<i>Gösta Sterne (fp)</i>	<i>Ingemar Mundebo (fp)</i>
<i>Sven Antby (fp)</i>	<i>Elias Jönsson (fp)</i>	<i>C.-Wilh. Lothigius (h)</i>
<i>Gunnar Oskarson (h)</i>	<i>C. G. Regnéll (h)</i>	<i>Allan Åkerlind (h)</i>
<i>James I. A. Dickson (h)</i>	<i>Arvid Nilsson (fp)</i>	<i>Erik Magnusson (h)</i> i Tumhult
<i>Eric Krönmark (h)</i>	<i>Bengt Sjönell (cp)</i>	<i>Bertil Rubin (mbs)</i>
